

maa sige, kun en Begyndelse, og det vil foranledige nye Begjæringer for Fremtiden. Jeg troer derfor, der er saa meget mere Grund til, eengang for alle at komme bort derfra ved at nægte denne Bevilling. Den ærede Minister har rigtignok sagt, at han vil fremsætte Forslaget næste Aar igjen; men jeg vil dog antage, at, naar der udtaler sig en bestemt Mening derimod, saa vil han betænke sig derpaa.

Finansministeren: Saalænge jeg ikke har været istand til at faae den Plads til at see anderledes ud, end den nu seer ud, saa vil jeg være nødsaget til paany at fremkomme med Begjæring om Bevilling til disse Bygningsarbejder, og jeg anseer virkelig Staten forpligtet til at udføre dem, da det er Statens Skyld, at det nu seer saaledes ud, som det seer ud, idet Staten har begyndt paa et Føretagende, uden at føre det tilende, og derved bragt det Hele i den Tilstand, hvori det nu er. Jeg vilde være ganske enig med den sidste ærede Taler, hvis der blot var Spørgsmaal om en tidligere vedtagen Plan, med Hensyn til hvilken man kunde siges at have fuldkommen frie Hænder til atter at forlade den, men Ulykken er, at der er en Plan, som man sidder midt i; man har begyndt paa Planen, og man kan ikke godt komme fra den, uden at lade det Hele ligge en i mindre anstændig Tilstand. Forsaavidt der har været opkastet Tvivl om Bestaffenheden af de Bygninger, som der er Tale om at bygge i indværende Aar, saa forholdes det sig ganske rigtigt, som af den sidste ærede Taler antaget, at disse Bygninger hverken ere bestemte til Brug for Navigationskolen eller til offentligt Brug; det er den sidste Række af de Bygninger, der skulle bygges udenfor Lødboden, og som ere bestemte til at bortleies, men man er nødsaget til at bygge frem efter den tidligere Plan, naar man skal komme til de offentlige Bygninger, om hvis Opførelse der da, i de følgende Aar, vil blive Spørgsmaal. Jeg lægger iøvrigt mindre Vægt paa, om der bygges Meget eller Lidet hvert Aar; jeg vilde for den Sags Skyld være tilfreds, naar man, hellere end at give den større Sum, vilde give 10,000 eller 12,000 Rbd. for dette Aar. Det, hvorpaa det kommer an, er, at det Offentlige ikke, efterat den lagte Plan er halv-

fuldendt, opgiver den og lader det ligge i den Stand, hvori det nu er. Naar jeg ikke har indskrænket mig til den mindre Sum, saa er det, fordi det forekom mig, at, efterat Freden er indtraadt og under vore nuværende finansielle Forhold, vilde det ikke være rigtigt at fordele en saadan forholdsvis lille Sum paa flere Aar, hvorved den hele Sags Fuldførelse blev udfudt i en endnu længere Fremtid.

Nørgaard: Jeg kan ikke nægte, at det vilde have glædet mig, naar den ærede Finansminister med ligesaa stor Varme vilde have forsvaret det Forslag, som man med Sandhed kan sige er til Sykkands sande Gavn, som han forsvarede det Forslag, der sigter til Kjøbenhavns Forskjønnelse. Jeg sigter ikke her til en enkelt By (Hør!), men til det Forslag, som har været stillet, og som virkelig var til det Almindeliges Gavn. Jeg troer, at den Fordring med Villighed baade kan og bør gjøres gjældende til den ærede Finansminister, som Minister betragtet, at han fremfor Alt maa understøtte de Forslag, som sigte til det Almindeliges Vel, og det først, som er meest nyttigt og paatrængende nødvendigt; men det forekommer mig rigtignok, at det paa en vis Maade ikke kan siges at være Tilfældet, naar han den ene Dag modsætter sig Bevillingen af en meget tarvelig Sum af 30,000 Rbd. til Paabegyndelse af et Anlag, som i Virkeligheden er til almindeligt Gavn, og han den anden Dag kommer frem med Forslag til en Bevilling til Noget, der er mindre Nyttigt og Noget, hvis Nytte eller Nøddendighed paa nogen Maade kan sammenlignes med det, hvortil Bevillingen igaar blev nægtet. Naar den ærede Minister nu har stillet sig paa det Standpunkt, at han, da Arbeidet er begyndt, derfor mener at være nødt til at fortsætte det, uagtet at det er mindre hensigtsmæssigt, saa maa jeg dog tillade mig at troe, at der kunde være en anden Udvei i den Henseende, thi, saavidt mig bekendt, koste Byggeplads i Kjøbenhavn mange Penge, og jeg er overbevist om, at den omtalte Plads nok kunde overdrages til Private med den Forpligtelse at opføre Bygninger i den selsamme Form, hvori Finansministeren ønskede dem opførte, og jeg maa derfor, hvor ofte end dette